

Iris Hoppe

Meeting Point (2002), video projekt u formi projekcija na informacijskim *displayima* tvrtke Bahninform na 26 željezničkih kolodvora u Njemačkoj. Video sekvence, 60 činova pozdravljanja među ljudima iz različitih kultura i generacija u javnom prostoru, prikazuju se na Bahninformovom ekranu pored regularnih informacija i zabavnog programa. Putnici su na živopisan način suočeni s gestama drugih koji se isto tako nalaze u javnim situacijama. *Bilo mi je iznimno stalo do toga da rad "vratim" onima koji su sudjelovali u snimanju video segmenata.*

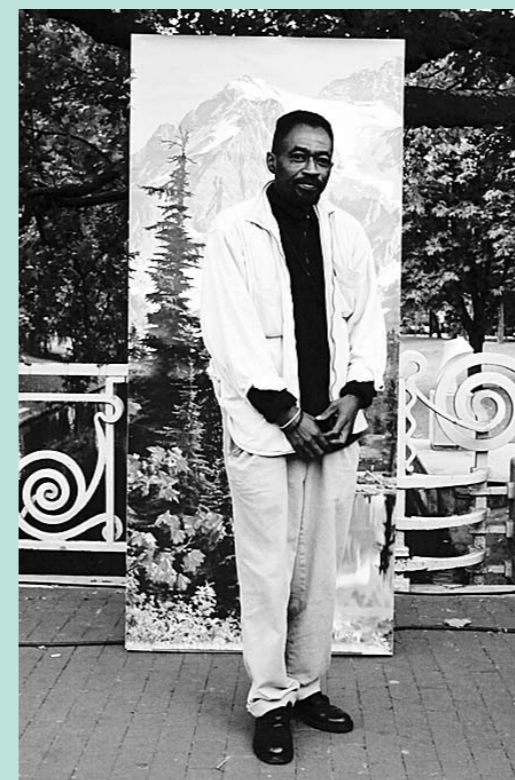
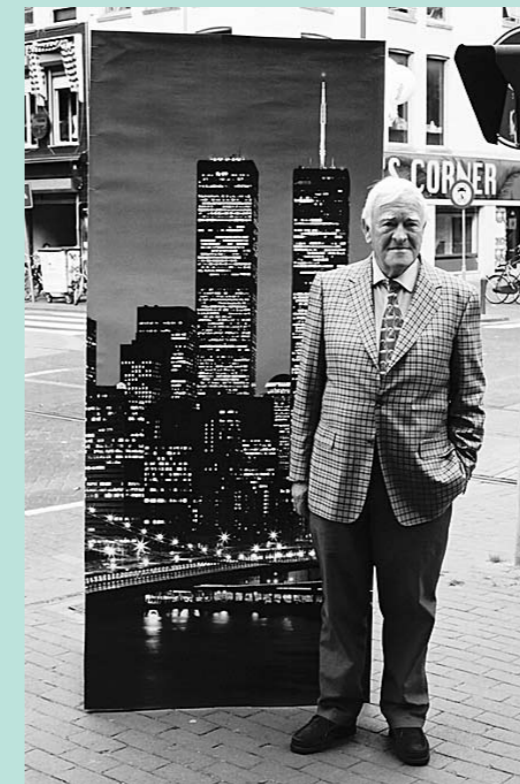
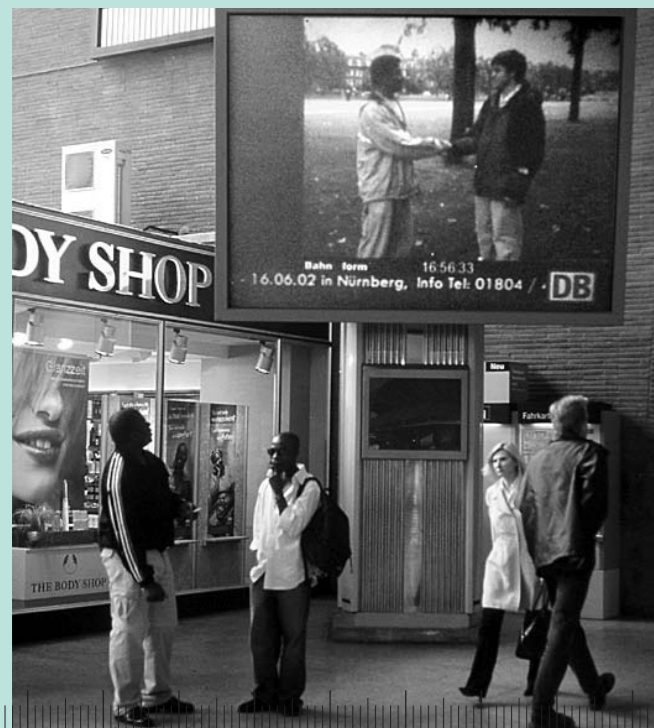
Grenzmarkierungen-Köln (2008)
društveno-participativna umjetnička intervencija u javnom prostoru

U okviru foruma aktualne arhitekture u Kölnu *plano8* umjetnica predstavlja plakatnu kampanju u suradnji s mladima u dobi od 14 do 21 godine. U ovom radu istražuje na koji način mladi određene regulacije u gradskom životnom prostoru doživljavaju kao "granice". Na koji način prostorne strukture, prometnice, gradske pokretne, arhitektonski elementi i oblikovanje javnih trgova utječu na socijalno ponašanje i psihičko stanje mladih u njihovoj svakodnevnici?

Sudionici, mladi, uvučeni su u umjetnički proces u kojem zajedno s umjetnicom slikovno i jezično istražuju gradski prostor. Fotografski isječci Kölna, sažete izjave i siluete sudionika čine temelj za oblikovanje plakata. Kao i u njenim dosadašnjim radovima, koncept rada *Grenzmarkierungen-Köln* je izrazito procesno i iskustveno orijentiran. Dio rada događa se u neposrednoj komunikaciji između umjetnice i sudionika, što podrazumijeva da je u određenim segmentima šira javnost isključena. Javni prostor se tako shvaća kao sučelje i granica privatnog i javnog te kao društveni i politički prostor interakcije.

Rad **Individual Borders (2003)** nastao je u kontekstu *[ve]01: border counter*, projekta koji su kurirali Multiplicity i Officina Plug-in, a koji je okupio različita iskustva prelaska granica duž dvije određene rute: Berlin – Venecija / Jeruzalem – Venecija. Vozeći se automobilom putanjom između Berlina i Venecije umjetnica prelazi razne granice, i na sporednim i na glavnim cestama: Njemačka/Češka, Češka/Austrija, Austrija/Slovenija, Slovenija/Italija, prilazi ljudima na cesti pitajući ih da stojeći pred službenom granicom definiraju svoje osobne granice.

Umjetnik kao posrednik etičkog djelovanja

– aktiviranje interakcijskih i participacijskih procesa u javnom prostoru – nove komunikacijske tehnologije, *display* za glas građana

U ovom ću se eseju dotaknuti problematičnog područja društvenog koje se tiče ljudskog djelovanjem u urbanom životnom prostoru, posebno s obzirom na činjenicu da su njegovi vrijednosno orijentirani ciljevi i njegovo utemeljenje danas nejasni. Kako umjetnička intervencija može odgovoriti na ovo stanje? (...)

Radi se o tome da smo mi, ljudi očito izgubili svaki odnos prema etičkom djelovanju, temeljnom zakonu našeg društvenog suživota. Onaj tko želi etički djelovati, mora osvijestiti vrijednosti, norme i principe te ih potom kritički preispitati u odnosu na djelovanje. (Vrlina u grčkom misaonom sklopu ne označava uglađenost, već vrsnost i uzornost u smislu socijalnih kompetencija.) Zar u našem društvu nema tih vrijednosti, normi i principa? Tko ih uopće određuje? (...)

Međusobno se promatramo više kao konkurenti, negoli kao bića zajednice ili partneri. Neosporno je da u "javnim" prostorima urbanog životnog okruženja vlada asocijalno, destruktivno ponašanje. Već i najjednostavnije socijalne geste, pozdravni rituali – i rituali pri rastanku sve se rjeđe prakticiraju (usp. videoprojekt *Meeting Point*, 2002, Iris Hoppe). Jesmo li izgubili sposobnost odnošenja u našim životima? Što znači živjeti jedni s drugima? Mogu li ja, kao umjetnica, doprinijeti međuljudskom suživotu djelujući u javnom prostoru – kao posrednik između pojedinca i društva?

Urbani je prostor danas medijski prostor koji se sastoji od beskonačno mnogo audiovizualnih informacija, međusobno konkurentnih; digitalni ekrani, *LED-displayi*, mediji implementirani u arhitekturu (*medijatektura*), nadzorni sustavi i digitalni podaci. Pojedinac je ovim svakodnevno preplavljen i tako 'opijen' tetura u mnoštvu informacija i ponuda. Dispozicija sadržaja posve izostaje. Za stvaranje učinkovitog koncepta umjetničke intervencije, koncepta koji se može probiti u utrci s medijskim bombardiranjem, potrebno je sublimno upravljanje sudionicima i prisvajanje postojećih *displaya* u javnom prostoru. Pretpostavke za to su:

1. Ciljani izbor sadržaja koji se žele prenijeti.
2. Označavanje akcijskog tijeka za sudionike koji se može shvatiti kao trening etičkog djelovanja.
3. Predstavljanje procesa i rezultata sudionika u javnosti; na koji su način građani/sudionici upleteni u političko i estetsko su-oblikovanje našeg društva.

Participacija, demokratizacija i suodlučivanje – 1970-ih su bili borbeni pojmovi. Danas se sudjelovanje građana traži u svim prigodnim govorima i stranačkim programima. Svatko se danas može drznuti na više demokracije, no jedva da je itko toga svjestan. (...)